

Met de camper onderweg

mei en juni 2015

Inhoud

Met de camper onderweg	1
De aankoop (15 maart).....	2
Aanpassingen thuis (24 maart)	2
De parkeerplaats creëren (30 maart)	3
De camper is in Hoofddorp (29 april)	3
Vorbereiden en dan lekstroom (29 april).....	4
Generale repetitie (1 – 4 mei).....	4
Vertrek (11 mei) niet dus!	5
Zoë is de camper ook aan het ontdekken (11 mei)	5
Yeah.. Nu echt onderweg (12 mei)	6
Naar Luxemburg (13 mei)	8
Naar Verdun (14 mei - Hemelvaartsdag)	9
Zachtjes tikt de regen op ... (15 mei)	11
Naar Orleans (16 mei)	12
Naar de Dordogne (17 mei)	12
Op La Cabane (18 en 19 mei)	13
La Cabane 2 (20 mei)	14
N.n.n..eed i say more? (21 mei).....	14
Toer de fiets (22 Mei)	15
Songfestival (23 mei)	16
Aan de Cote Sauvage (24 mei -1e pinksterdag)	16
2e pinksterdag (25 mei).....	17
Strandwandeling (25 mei)	17
Naar Palmyre (26 mei).....	18
Naar de markt (27 mei)	19
Naar het noorden via de kust (29 mei).....	21
Piriac sur Mer (30 mei)	22
Naar Normandië (1 juni)	23
Op een regenachtige dag (2 juni)	25
Festiviteiten (3 juni)	26
Brunhilde (4 juni)	28
Kustweg en door naar Nederland (6 juni)	29

De aankoop (15 maart)

De camper is gekocht.

Het is een Chausson (Frans) op Ducati 2,8 TDI onderstel.

Verdere gegevens:

- Lengte: 6,20 Breedte 2,20 Hoogte 2,60 meter
- 4 personen (veiligheidsriemen)
- Frans bed: 2 personen,
- 4 persoon dinette (om te bouwen tot 2 persoon bed)
- WC met aparte doucheruimte
- Luifel
- Fietsenrek
- Zonnepaneel (bij laten bouwen)
- Achteruit rij camera (bij laten bouwen)
- 4 wielen (plus 1 reserve) en Stuur

Aanpassingen thuis (24 maart)

Omdat we in een wijk met blauwe zone wonen en ik niet van plan ben iedere 3 uur de camper te verplaatsen (of aan de schijf te draaien), zal de camper in de periode dat hij geladen wordt in de tuin staan.

Hiervoor wordt:

- 1 boomstronk uit de grond getrokken,
- 1 plant weggehaald,
- en het tuinhek scharnierend gemaakt.

Pfieuuw dat als het begin van een vakantie

De parkeerplaats creëren (30 maart)

Boom is eruit.

Struik is er ook uit.

En dan nu dit gat weer dichtmaken, en de afval verzamelen en wegbrengen.

De camper is in Hoofddorp (29 april)

Tjee in de tuin is de camper wel erg groot. Halve tuin is camperplek geworden.

Vorbereiden en dan lekstroom (29 april)

Schoonmaken. Aanpassen. Kleine reparaties. Vullen van de camper met huishoud spullen. Kom je er achter dat er ergens een lekstroom loopt. Beide accu's leeg na 3 dagen. En dat hoort niet, dus gaat de camper 1 mei nog even terug naar de dealer.

Zelf nog gekeken en gemeten maar met de 3 voedingsbronnen: 220 stopcontact, 12 volt automotor, en zonnepaneel toch iets te hoog gegrepen voor een reparatie.

Generale repetitie (1 - 4 mei)

Vrijdag 1 mei

Terug naar de dealer voor de reparatie:

- bleek een losse kabel naar de "boordcomputer"
- en een lekstroom op de contourverlichting links achter.

Zondag 3 mei

Met de camper naar de achterhoek: Voetbal kijken en feest vieren bij v.v. Stokkum - de voetbalclub van Dennis.

Leuke wedstrijd gezien, met aansluitend BBQ.

Om 17:30 naar de camperplek in Stokkum.

Omdat ik al gegeten had (BBQ) alleen een broodje met koffie gemaakt voor het diner. Daarna een wijntje en met een goed boek liggen luisteren naar het tikken van de regen op het dak van de camper

Camperplek in het bos van Stokkum

Maandag 4 mei

Maandag ochtend wakker geworden door tjlpen van de vogeltjes. Koffie gezet en genoten van de eekhoorntjes die door de bomen aan het racen waren. Wat is het mooi en rustig midden in het bos.

Nog even langs het graf van Pa en Ma in Stokkum, bij Dennis op het werk koffie drinken, en door naar Duitsland voor broodjes en boodschappen.

Daarna langs de camperdealer omdat ik toch nog een lekkage ontdekt had onder de camper. Bleek een aansluiting van de waterpijp onder camper die los was gekomen.

Nu alles geprobeerd en gerepareerd is, naar Hoofddorp en de camper inpakken voor de trip op 11 mei.

Vertrek (11 mei) niet dus!

Douchen, aankleden, ontbijt, en nog even kleine boodschappen: tuinslang (voor de watertank), water (voor koffie) en vers fruit.

En dan kom je terug en heeft iemand zijn auto voor de uitrit van de tuin neergezet. 30 lege plekken maar net die ene plek voor de tuin bezet. Balen !

Besloten om tot uiterlijk 14:00 uur te vertrekken, omdat ik de eerste dag tot Bastogne wil komen en daar uiterlijk 18:00 uur wil zijn.

En ja hoor 14:15 uur is de auto verdwenen.

Toch maar vertrek 1 dag uitstellen, en genieten van de zon in eigen tuin.

Wel de eigen auto nu op de plek voor de tuin geparkeerd, zodat ik morgen wel vroeg weg kan.

Zoë is de camper ook aan het ontdekken (11 mei)

Zoë heeft in de camper een nieuwe slaapplek ontdekt.

Een prima plek voor de poes, kan je niet weg zonder mij

En dan lig je onder de camper om nog iets te controleren, staat Zoë op om te kijken wat je daar doet. Daarbij gaat de poes op de op de claxon staan. ***Ik ben me wild geschrokken onder de auto.***

Yeah.. Nu echt onderweg (12 mei)

Om 9:45 de camper op straat gezet. Laatste dingen inpakken. Freek kwam ook nog even voor een kop koffie. Uitgezwaaid door Joke.

Goede reis door Nederland en België. Hoewel in Maastricht en Luik moet je nog steeds door de stad. Houd wel een beetje op.

In België bij Houfalize van de snelweg en binnendoor de oorlog monumenten bekijken:

- In Rampage – waar 101 airborne (Band of Brothers) een rustdag had – naar het klooster gezocht. Zou tegenover de kerk moeten staan. Niet gevonden!
- In Renconte het Duitse kerkhof wel gevonden en ook het USA monument. Dit laatste staat op een boerenlandweg waar je zo aan voorbij gaat. De camper paste net op het weggetje en dat was door werkzaamheden ook nog doodlopend. OEF ... draaien op een veldje. Gelukkig was de grond droog, anders zou ik er met het gewicht van meer dan 2500 kilo nog staan.
- Daarna door naar het bos waar de 101 airborne ingegraven zat en met zware artillerie beschoten werd. De schuttersputjes zijn na 71 jaar nog steeds te herkennen. Macaber en ook indrukwekkend. Ook het monument op die plek neergezet door de film crew van Band of Brothers is indrukwekkend.
- Als laatste het oorlogsmuseum / monument Mardasson bij Bastogne bezocht.

En nu sta ik op de camperplek in het centrum van Bastogne.

Biertje en broodje met — dus nooit het beleg in het vriesvak stoppen,

-> Dus broodje met keihard bevroren ijsworst !

USA monument in Renconte

Bois de Paix – Schuttersputjes zijn na 71 jaar nog zichtbaar

**War memorial van Film Crew – Band of Brothers.
Op achtergrond Bois de Paix**

War Memorial Madason bij Bastogne

Naar Luxemburg (13 mei)

Gisteren besloten geen camping te zoeken maar op de camperplek op het plein midden in Bastogne te gaan staan.

Is toch niet zo'n goed idee. Hele nacht autoverkeer. Maar ... wel helemaal gratis, en dus volledig op eigen voorzieningen gestaan. Top, alles werkt.

Werd wakker omdat het nogal koud was. Op de thermometer 4 graden in de camper. Eerst maar de kachel aangestoken. Toen doorgeslapen tot 9:00 uur.

Inpakken (binnen 2 minuten klaar) en op weg naar Luxemburg. Net over de grens tanken. Dit is de eerste keer dat ik het verbruik meet. Met een verbruik van 1 op 11,6. En een dieselprijs van 1.09 euro (in Luxemburg) ben ik erg blij.

In Hamm – voorstad van Luxemburg – naar de oorlogsbegraafplaats met o.a. het graf van generaal George S. Patton.

Generaal Patton kijkt uit over zijn leger

Graf van Generaal George S. Patton

Daarna een camping gezocht en ik sta nu op Camping Bon Accueil in Alzingen. En de zon schijnt volop, maar helaas ook af en toe een regendruppel. Dan zit je 5 minuten binnen en even later weer voor de camper.

Op de camping in Alzingen

Naar Verdun (14 mei - Hemelvaartsdag)

In de receptie gisteren al de mededeling gekregen dat op hemelvaardag alle winkels in Luxemburg gesloten zijn.

Ik had het plan om vandaag de stad te bezichtigen, maar nu alles dicht is, een goede reden om vandaag verder te trekken naar Verdun.

Volgende keer wel Luxemburg stad. En dan vanuit deze camping: vriendelijk, alles aanwezig en over het hele terrein goede Wi-Fi.

De laatste Borne no 1147 staat in Bastogne

Ik volg verder de Voie Liberte – die ik al vanaf Bastogne gevolgd heb – met zijn markante “Bornes – witte markering palen” waarvan er elke km 1 zou moeten staan.

De Voie Liberte is de route die Generaal Patton vanaf Utah Beach tot aan Bastogne gevochten heeft. 1147 KM en dus ook 1147 Bornes.

Even na de camping ben ik in Frankrijk en daar zijn de Bornes soms wel, maar ook vaak kilometers lang niet te vinden. Gelukkig heb ik de route in de GPS, dus ik rij wel de Voie Liberte.

Natuurlijk heeft de generaal ook grote steden aan gedaan, ook midden door Metz.

Gelukkig is het Hemelvaartsdag en dus niet druk in de stad, maar soms straatjes midden door het centrum (nu winkelstraten) waar weinig rekening gehouden is met een camper die breder en langer dan een personenauto is. Af en toe op 5 centimeter langs geparkeerde auto's midden in de stad. Uiteindelijk besloten dit niet verder te willen en de GPS op directe

route naar Verdun gezet. Omdat ik in de GPS aangegeven heb geen tolwegen te willen rijden ben ik buiten Metz weer terug op de Voie Liberte.

En ja, die gaat ook door dorpjes die op Hemelvaartsdag hun jaarfeest hebben.

Braderie, markt, verkoop oude spullen en behoorlijk aangeschoten Fransozen. De snelheid is er volledig uit. 140Km in ruim 4 uur, maar ik ben met vakantie, dus ... maakt niet uit.

De koude en regenachtige nachten hebben mijn rug geen goed gedaan, ik heb er aardig last van, dus in Verdun meteen naar een camping en morgen verder kijken of ik het WW I Memorial van Verdun wil bekijken. Ik sta nu met zicht op een meertje (2 meter voor de voorwielen) op een talud wat behoorlijk naar beneden loopt. Maar met mij nog 12 campers dus we zullen het wel droog houden. Hoop dat de grond het ook houdt want het regent behoorlijk.

in Verdun aan t meertje in de regen

Gelukkig heb ik grote Fiamma oprijdblokken gekocht om te camper te levelen. Tot nu toe alle nachten nodig gehad. Maar hier hoogste punt (15 cm) nodig. En nog niet waterpas.

Nergens is de grond in het buitenland horizontaal!

Geleerd:

Als er in de doucheruimte staat dat je 5 minuten warm water hebt, krijg je ook 5 minuten warm water. En dan sta ik daar dus met inge-schampo-od hoofd en heel koud water.

Gelukkig zegt de meter dat ik na 6 minuten weer warm water krijg. Maar 6 minuten zijn erg lang, vooral als je in je niksie staat en de buitentemperatuur maar net boven nul is!

Zachtjes tikt de regen op (15 mei)

Vandaag geen mooi weer. maar dat is helemaal niet erg, want het is half mei, en ik heb nog weken en maanden te gaan met de camper. En het moet nog zomer worden.

Dus wat doe je op zo'n dag: zo weinig mogelijk, uitslapen, baguette halen (2 euro in de camping winkel) en een kopje koffie, verder onder de dekens en lekker veel lezen.

Koffie in t Café (op zn. Frans)

En omdat het maar 11 graden is erwtensoep eten.

Ik wilde vandaag de herinneringen van de eerste wereldoorlog van Verdun bekijken, maar ben een beetje depressief :

- a) door het weer
- b) genoeg oorlog en graven gezien de laatste 3 dagen
- c) en gisteren bij binnenkomst bij Verdun links en rechts van de weg te veel begraafplaatsen tegen gekomen.

De Voie de Liberte heb ik na ruim 200 km ook wel gezien. Genoeg Bornes gevonden en vlak voor Normandië pak ik deze route toch weer op bij Angers.

Dus morgen niet meer verder over de Voie Libere maar rechtstreeks naar het zuiden, naar de bron van de rivier de Dordogne.

En hopelijk naar mooier weer.

Naar Orleans (16 mei)

Vroeg uit de veren. Niet uit de klamme lappen maar uit het Eskimo bed. Verdorie vanmorgen 3 graden !!!! En t is half mei.

Eerst maar snel een warme douche, daarna koffie in t Franse café. Daar de wereld problemen besproken met de cafébaas. En afrekenen. Omdat ik een ASCI camper card heb betaal ik de vaste prijs van 14 euro al in!

340 km binnendoor, dus geen tolwegen. Dat is in Frankrijk goed te doen en zeker op zaterdag. Heel rustig in de dorpjes waar je maar 50 km mag. Maar tussen de dorpen mag je 90 km. Dus schiet wel op, ook omdat de dorpen soms 10 km uit elkaar liggen. En je ziet veel wild: konijntjes, reeën, eekhoorns, vossen. En ook minder wild: kippen, koeien, schapen en Frans-oosen M/V. En ook heel veel campers.

Grappig is dat de Nederlandse campers naar elkaar groeten, dus heb het onderweg druk met nummerbord kijken en zwaaien.

Wat is Frankrijk ruim in vergelijking met Nederland. Kilometers lang alleen maar velden of bossen, met af en toe een boerderij. En in de dorpen bijzonder mooie kerken en gebouwen.

Ben nu op Camping 5 km buiten de stad Orléans, maar aan de rivier de Loire. De campingbaas lijkt niet op de maagd van Orléans (ook niet als broer van) en probeert al 1/2 uur Wi-Fi te starten zonder succes. Het is een oude Franse (Winnie de poep) brombeer. Ben al paar keer langsgelopen en heb hulp aangeboden. Maar mag niet helpen!

Les van vandaag:

- eieren blijven niet heel, onderweg in de Camper. Vanavond verplicht roerei eren en koelkast schoonmaken!
- Tanken goedkoopst bij grote supermarkten, verschil tot 15 cent voor de "gaz-ole". Olee caramba!

Naar de Dordogne (17 mei)

Winnie heeft de Wi-Fi niet meer aan de praat gekregen. Liep overigens steeds weg zodra hij mij zag. Vanmiddag opnieuw proberen de weblog te uploaden, zodra ik wel Wi-Fi heb.

Beetje uitslapen (het was vannacht zomaar 10 graden in het huisje, das 6 graden meer dan voorgaande nachten) en alles rijklaar maken.

Vandaag de radiateur volgen naar het zuiden (met dank aan Gert voor de uitdrukking). 390 km Route National, stukje gratis A10 en 4 uur later sta je dan in Souillac aan de Dordogne.

Omdat ik net wil gaan eten, eerst de lessen van vandaag:

- Als je bier en fris koopt stop dat dan ook meteen in de koelkast. Warm bier is niet lekker.

- Als je visite krijgt van Dordogne eenden geef dan niet al je brood weg, omdat aan de overkant een "pizza a emporter" is. In het voorseizoen is die gewoon op zondag dicht. En dan moet je uit nood een soepie maken en eten.

Onderweg viel het wel op dat wij Nederlanders de fietsen gewoon aan de camper spanbanden!

Alle Duitsers en ook sommige Fransen hebben nog een zak over hun fietsen de door mij genoemde: "Fahrad en/of Velo Condoom". Alsof een fiets niet tegen regen kan!

Denk dat het een kado van de (klein-)kinderen is.

Was geben wir vati/Que donne nous a grandpere – Ja/Qui – ein/une – fahrad gummi/sack pour le velo.

Intussen is de temperatuur in de camper opgelopen tot 30 graden. Mis nu de airco! En familie eend zit ook bijna binnen. Denk dat ze in deze temperatuur hun eieren gaan achterlaten, om door mij of de camper uit gebroed te worden.

Mevrouw Eend met haar 2 mannen

Waar wij in Nederland 1 mannetje en 1 vrouwtjes eend in de paartijd hebben. In Frankrijk 1 vrouwtje (de sloerie) met 2 mannetjes.

Op La Cabane (18 en 19 mei)

Maandag 18 mei vertrokken naar Occo en Carin op <http://www.lacabane.com>
Was maar een kort ritje vanaf Souillac van 20 km.

Gezellig bijpraten over vroegah, maar ook hoe het nu met ons allemaal gaat.
In de avond BBQ op het terras, met voldoende Franse wijn. Heerlijk.

Vanavond 19 mei authentiek bij de Chinees gegeten, in Frankrijk. En de nummers zijn inderdaad gelijk: 135 is nassi met kroepoek. Nee ... het was een lopend chinees buffet. Dus zelf je bordje samenstellen met wat jij lekker vindt. Smullen !

Geen tijd gehad om foto's te maken de laatste 2 dagen.

La Cabane 2 (20 mei)

Panorama foto, Camper staat links, zwembad in het midden, Kasteel rechts

Camper op de parkeerplaats (en inderdaad Occo!) de enige plek in Frankrijk die 100% horizontaal is.

N.n.n.eed i say more? (21 mei)

Thuis zorgt de thermostaat ervoor dat het nooit minder dan 15 graden wordt. **Ik slaap in een iglo!**

Wel loopt de temperatuur zodra de camper in de zon staat op naar 25+ graden.

Toer de fiets (22 Mei)

Vandaag de fiets van het rek gehaald om naar de supermarkt in Concores te fietsen. Volgens de "locals" is een rustige route over een boerderij met eerst een kleine weg en dan een aansluitend pad na de boerderij.

Het pad na de boerderij niet gevonden dus met gevaar voor eigen leven (op de wegen hier mag 90 gereden worden en iedere Fransman is een coureur) maar een stukje over de D12.

Zoals ik al eerder geschreven heb, is Frankrijk niet vlak, dus bij aankomst had ik hallucinaties over podium plaats in de bolletjes trui.

Aan de kassafransoos gevraagd hoe terug te rijden zonder over de D12 te gaan: terug, links, over de brug, rechts, na Bauregard links en na de brug "suive le petit chemin et bonne courage".

Ja en hier dus even niet goed opgelet want dat betekend "volg de kleine weg en heel veel sterkte".

En dat laatste was inderdaad nodig, want het kleine weggetje werd steeds kleiner en kleiner zodat ik op het laatst aan het mountain biken was, door kuilen en modderplassen.

"le petit chemin"

Hier nog redelijk te doen

En dat met achterop een fles cola en 6 lokale eieren.

Maar de cola, de eieren en ik zijn heel aangekomen.

En ... toch alvast 14 Km van mijn toer de frans gereden op de fiets.

's Avonds pizza gehaald in Gourdon, en rustig de dag nog eens doorgenomen, met wijn erbij.

De kerk van Gourdon

De camping tafel stortte bij het eerste gebruik al in en dus was ik op zoek naar een nieuwe.

LaCabane gast Ernst uit Rotterdam had nog een nieuwe achter in de auto liggen. Meegenomen door hem, voor het geval hij met dochter Maud door zou rijden naar het zuiden, om te kamperen. Omdat hun vakantie er bijna op zat kon ik de tafel overnemen in Nederlandse Euro's.

Songfestival (23 mei)

Vandaag rustig inpakken en om 13:00 vertrokken naar het vakantiehuis van Wil en Ben Schilder in Castelnaud op 40 km van Gourdon.

Eerst even gemeld en daarna de camper 250 meter verderop neergezet op een openbare camper plek bij <http://www.boisdenveaux.com>

De aardige mevrouw van het kleine winkeltje heeft nog aanwijzingen gegeven voor parkeren. Goed bedoeld maar daarna stond camper zo scheef dat ik niet had kunnen slapen zonder mijzelf vast te houden aan het raamkozijn.

Gelukkig kwam er al spoedig een klant die ze ging helpen.

Daarna terug naar Wil en Ben. De vijf zat al in de klok dus borrelen. Patrick had Hongaarse kip gemaakt. Smullen !

De rest van de avond wijn testen en songfestival kijken.

Het songfestival was voor mij te emotioneel , dus ben om 11:30 richting camper vertrokken. Meteen in slaap gevallen.

Aan de Cote Sauvage (24 mei -1e pinksterdag)

Vandaag rij ik tot bij Bordeaux en slaap op een camping bij een wijnboer. Dan zit de 5 al – denk ik – om 14:00 in de klok. En dan mag je wijn proeven! Wat een vooruitzicht!

Omdat ik al om 10 uur ben gaan rijden, en het Pinksteren is – dus niet druk op de route national - zat ik om 12:00 uur al in St. Emilion. De beroemde wijnstreek bij Bordeaux. Iets te vroeg voor wijnproeven. En ik had een goede nacht gehad. Dus heb ik besloten door te rijden naar de Atlantische kust. 150km meer.

Waar het op de wegen niet druk is, wel langs de wegen. Fransosies hebben de picknick uitgevonden, en dan is op zondagen onderweg elke plek langs de weg waar Papa, Mama, met enfants, en grandpere (2x) et grandmere (2x), stokbrood kunnen knagen en du vin (met paturain) kunnen weg picknicken bezet.

Het laatste stuk naar zee, is laveren tussen opies en omies met: vin, pain et paturain. Ouderen met rode neus en wandelstokken.

Rollators zie je niet, a) omdat Peugeot ze niet maakt en b) er past geen stokbrood in het mandje.

Nu zit ik dus op de camping in Palmyre, bij de vuurtoren aan de Atlantische kust, waar we 1998 ook waren. Sta zelfs met de achterkant van de camper naar het oude plekje. Camping lijkt niet meer op de camping van 17 jaar geleden: heeft nu een olympisch zwembad met grote glijbanen, feestzaal, tv zaal, en animatieteam. De kleine camping aan het strand is nu giga en opa die zijn eigen mosselen en oesters verkocht is een supermarkt geworden. Nog niet ontdekt maar ik denk dat manicure, pedicure en harsen ook mogelijk is bij het toiletblok?

Ik blijf hier 2 dagen, de camping is te duur geworden. En Wi-Fi is nie gratis nie.

Kan iemand mij uitleggen hoezo een Franse mier een Nederlandse camper auto band omhoog klimt. Daarna de hele familie gaat halen. De camper overneemt. En dan vroeg in de ochtend mij wakker moet belopen samen met de familie. Zou het aan de Franse wijn liggen.

2e pinksterdag (25 mei)

Goed geslapen, wat een rust hier aan zee.

De camping loopt leeg, fran-sosies gaan weer terug naar huis. Pinksteren is over. En de mieren hebben me ook verlaten. Denk dat die ook terug naar huis zijn: 284 km terug

naar Gourdon.

Nu nog bewolkt en wind. Dus geen strandweer. Wel mooi voor een wandeling straks.

Even bericht aan Harry uit Cuijk: het bruinbrood uit de winkel in Gourdon is heerlijk en zeer stevig!

De helft al op, van de andere helft timmer ik een boekenkast.

Strandwandeling (25 mei)

Vanmorgen een strandwandeling gemaakt. Licht bewolkt, maar wel een koude zeewind. Ik heb de zomer in mijn bol dus veel te koud gekleed, met korte broek en polo hemd. Na 2 uur was ik blij weer bij de camper te zijn.

Daar in de zon gezeten om weer warm te worden. En toen kwam de rugpijn (denk van de kou).

Warme kruik gemaakt – op vakantie – en dat helpt een beetje. In mei is het nog geen zomer.

Even geen strand meer. Blijf wel hier t/m zondag en ga dan langzaam naar noorden. Maar niet direct langs de kust. Dat doen we in juni / juli.

Ik heb op de GPS hele mooie routes gemaakt, over de dorpjes lang de kust, maar heb ook ontdekt, dat die weggetjes niet altijd geschikt zijn voor een brede camper. Vooral tegenliggers en kleine kruispunten leveren problemen op. En het kost ongelooflijk veel extra tijd.

Dus ik zal nu ook iets meer de RN (route national) wegen rijden. Die gaan van stad naar stad en af en toe over de dorpjes. En zijn standaard 90 tot 110 KM per uur.

Naar Palmyre (26 mei)

Heb de camper verplaatst naar dorp La Palmyre. 3 km verder landinwaarts. Te fris bij de zee.

En hier ook gezelliger. Op vorige camping nog maar 3 man, hier 4 man

Nog even gekeken naar andere campings uit de NL camper gids. Allemaal bij Les Mathes. Dat is midden in het bos en allemaal rond een giga pretpark. Dus terug naar een andere camping dichterbij Palmyre.

En ... de mosselman gevonden. Wel duur 5 euro de kilo, maar je moet jezelf blijven verwennen.

Niemand kende de mosselman, want hij kwam uit ???? Juist Scheveningen. Beetje flauw, maar wel nadenkertje.

Meteen kilo gekocht. Daarbij stokbrood van de Franse bakker. Jummie! Vanavond

Helaas alweer op:

- . Stokbrood van de echte Franse bakker smaakt beter dan uit supermarkt. En ook nog even duur.
- . Grote mosselen. Nwauh !! In NL ga je de gevangenis in voor pedofilie. Mini baby mosseltjes, en hij had ze nog kleiner. Maar toch heerlijk buiten op het mijn camper terras gegeten.

De resten van een heerlijk camper mosselmaaltje

Nederlander in Frankrijk. Herkenbaar aan Stokbrood in een fietstassie

Naar de markt (27 mei)

Eerst fietstocht langs de kust en haven van Palmyre. Nog steeds niemand op het strand.

Daarna naar de markt: duur en veel toeristische rommeltjes: vroeger namen we de kraaltjes en haarbanden mee met de VOC, nu kan je ze hier kopen.

Wel warme paella, oesters, en groenten gekocht. Om 12:30 uur thuis dus aan de Paella. Tis vroeg en afzien, maar hij is heerlijk. En de Fran-sosies doen het ook, zelfs met wijn erbij.

Heerlijke paella, met heel veel vis

Daarna na 2 weken het huisje maar eens goed gelucht, en daarna voldaan op camping stoel in slaapgevallen. Wordt je wakker, ben je de laatste camping gast. Misschien toch niet meer luchten?

Omdat ik de laatste gast ben, krijg ik alle musjes op visite. Klimmen brutaal op tafel, eten restjes Paella en zeuren nu om stokbrood.

De haven van Palmyre en De zomerjas van de camper, ook bruikbaar in barre tijden

Gisteren de zomerjas van de camper aangebracht (moet je ook testen): houd overdag koel en donker en 's-nachts warm en donker.

Ik ga straks aan de, ook op de markt gekochte, oesters met wijn: yeuh!

Naar het noorden via de kust (29 mei)

Over gisteren niet veel te vertellen, behalve dat ik voorlopig even afzie van vis kopen op de lokale markt. Ik ben niet verder dan camper en camping wc blok en dat viceversa meerdere keren op de dag geweest.

Vandaag weer bijna gezond, dus naar het noorden via zee vertrokken. Bij super U tanken en boodschappen gehaald. Eten (biefstuk – GEEN vis), kaas, worst en brood. En spullen voor de camper die ik nog miste: handveger, soeplepel en gewone lepels. Moet zeggen goed spul en vooral de prijsplakkers – niet los te krijgen / weken.

Daarna over de brug bij St Nazaire (65 meter omhoog) geweldig, iedere keer weer een ervaring.

De geplande camping in La Turballe, direct aan zee was al vol. Vrijdagmiddag vertrekken de Fransozen allemaal uit de stad, en om 18 uur ben je dan te laat. En La Turballe is een echt stranddorpje, lijkt net Zandvoort.

Maar sta nu 5 km verder op een prive camping en nog volledig in opbouw voor de zomer en daarom voor 9 euro all-in. En eigenlijk iets beter beschut want het waait flink, en dan is direct aan zee toch ook minder.

De camping eigenaresse kwam mij al tegemoet op een stevige tractor met grasmaaier eraan die overigens wel bij haar past: Ze kan zo meedoen met boerin zoekt .. Of de sterkste vrouw van Bretagne.

“En bij veel regen voorzichtig optrekken anders zakt de camper vast in de zandgrond”, maar dan zou ze hem er zelf uit trekken. Belooft wat!

Geen vis a.u.b

Biefstuk met gebakken uitjes, wijntje erbij, beetje verjaardag vieren van Zoë, ze wordt vandaag 2 jaar.

Zoë, vandaag 29 mei 2 jaar geworden

**Goed spul, die etiket lijm. Niet lost te weken.
Hoop dat de etiketten eetbaar zijn.**

Piriac sur Mer (30 mei)

Nu na bijna 3 weken wilde ik eens vertellen hoe het is als gepensioneerde camper tussen de andere grijze bejaarden de dag door te brengen.

Ik had wel ideeën van koffiepraatje over vroegah, gesprekken over de camper zoals hoeveel paarden zitten er bij jou in, en moet je na 1 nacht de toilet al legen, of plassen bejaarden minder, hebben jullie ook de stofzuiger of vaatwasser mee genomen.

Maar ook het uitzoeken en passen tot je uit de vele glaasjes je kunstgebit weer terug

gevonden hebt in de wasruimte.

En 's avonds rond het kampvuur liedjes uit je jeugd zingen, als je ze nog kunt herinneren.

Voorlopig niets van dat alles, sta bijna iedere dag alleen.

De andere gepensioneerden zitten nog thuis achter de kachel, of zuidelijker in de zon, aan de eierlikeur.

Vanmiddag kwam de zon door en ben naar de haven gegaan. Wat een liefelijk havendorpje is Piriac sur Mer.

Op het dorpsplein zitten de lokale bejaarden op bankjes omdat straks het havenfeest begint. Ben er maar gezellig tussen gaan zitten, om toch enigszins het grijze gevoel te krijgen. Komt op een goed moment de Marie (niet de dansmarie – maar in het Frans: de burgemeester) langs en geeft iedere bejaarde een hand. Dus ook mij.

Hij stelt zich voor: "Paul Chenes", dus ik groet terug met: "Erik Nederveen".

Zegt hij: "kie"?

Antwoord ik met: "niet Guy maar Erik"

Zegt hij: "kwa"

Toen hebben we de conversatie maar gestopt. Rare man met kie en kwa!

Heb niet gewacht op het feest, dat pas om 20 uur zou beginnen. Het werd dreigend donker, en ik moest nog terug naar de camper.

Naar Normandië (1 juni)

Omdat ik 6 juni – D-Day in St Mer Eglise een plek wil hebben maar een reservering uitgezet op de camping. Moet ik er wel uiterlijk 2 juni zijn.

De zon schijnt en dus de camper rijklaar maken, en op naar Mont st Michel. De volgende overnachting.

Indrukwekkend als je op afstand het grote klooster al in zee ziet liggen.

Maar Mont San Michel is niet leuk meer. Waar je vroeger met je auto (met risico op vloed) tot voor de deur kon komen. Nu geregelde parkeerplaats op 1000 meter van het klooster. Of je moet invalide zijn. Dan mag je iets verder doorrijden. En met de camper moet ik op achterste parkeerplaats staan.

En alle eettentjes langs de weg waar je moules frites (mosselen met frites en wijn), kon krijgen zijn nu restaurants geworden. En de prijzen zijn ernaar. Heel toeristisch geworden.

Ben maar snel doorgereden, naar St Mere Eglise.

Sta nu op de camping in St. Mer Eglise. 100 meter achter Airborne museum. En 250 tot centrum. Waar John Steele nog steeds aan de kerk hangt met zijn parachute.

En ik heb de eerste militairen met hun antieke voertuigen al gezien. Wordt Interessant.

En eens zien of ik hier eindelijk mijn moules frites kan scoren.

Heb net de GPS gecheckt: in de laatste drie weken al 2300 km gereden. En van hier nog 750 km naar huis. Maak dus de 3000 km vol. Maar vreselijk leuk. Vooral de wegen binnendoor. En afwisselen met Route National. En ik heb nog geen stuiver uitgegeven aan tolwegen.

Op een regenachtige dag (2 juni)

Pfieuw, wat een regen en windstoten vanmorgen. Maar goed dat ik iets overgewicht heb, anders was de camper omgevallen.

Omdat het hondenweer is, maar lezen en veel koffie gedronken. Om 12 uur richting het museum vertrokken. In het museum is het ook droog.

Met mij hebben velen dat ook bedacht, maar die velen hier zijn grotendeels re-enachment (ers) m/v.

Uitleg:

Je hebt beetje geld en koopt een antiek WW2 voertuig, knapt dat op, tot mooier dan ze ooit uit de fabriek kwamen. Je loopt militaire beurzen af en koopt onderdelen en waar mogelijk passende kleding. In 1945 waren ze allemaal veel kleiner dus je laat dit verbouwen tot passend uniform. Je maakt je vrouw – verplicht – ook enthousiast.

Je gaat op zoek naar mensen met dezelfde overtuiging, wordt vriend en je bent lid – met vrouw, en mogelijk kinderen – van een re-enachment groep.

Dan kan je in Nederland, op 5 mei, WW2 militair zijn en met de groep rondrijden.

Maar hier kan / en mag je 2 weken voor en t/m 7 juni rondlopen in die kleding, salueren, paraderen, en je dus militair voelen.

En als je geen passende auto hebt, hang je een doedelzak om, en trekt je een schotse rokje aan.

Ik moet zeggen ze maken er wel iets moois van: auto, vrouw, man en soms kinderen passend.

Helaas is het museum er 1 van velen in de Normandië. Zelfde spullen en verhalen.

Op weg terug was het droog en ben ik even boodschappen gaan doen. Een viszaak gevonden, en weer mosselen gekocht.

En gezonde appel-vruchtensap in de vorm van cider en calvados gekocht.

De camper staat nog steeds overeind, dus ga zo heerlijk smullen. En omdat ik geen friteuse heb wordt het :

moules chips

Festiviteiten (3 juni)

In de ochtend kwamen de vliegtuigen wel heel laag over.

Rest van de dag in het zonnetje gezeten, en de souvenir winkeltjes bezocht. En dan kom je achter in de souvenir winkel rekken vol met militaire kleding tegen.

Awel, moeke ge hoeft uwen uniformske niet te breien, ge kunt ze kant en klaar kopen hier, zulle.

Om 17:30 was er een ceremonie met WW2 oorlogsveteranen (nog 5 over), georganiseerd door de lokale school. Een bijzondere ervaring:

De 5 laatste veteranen die toegezongen worden door de schoolkinderen van St Mer Eglise. Vooral bij nummer Imagion van John Lennon had ik het zelfs even moeilijk, toen ik 2 veteranen zag huilen. Daarna woorden van de burgemeester (vertaald in Engels en Duits), en een kranslegging door de 5 veteranen.

Aan het eind van de ceremonie kwam er een Douglas C-47 skytrain op 100 meter hoogte over (wauw, die gaan niet snel en maken een indrukwekkend geluid), waarna ballonnen opgelaten werden.

Ook een zeer memorabel moment.

1 van de 5 laatste veteranen. 93 jaar

Overpeinzing:

Het is bedroevend dat zoveel jonge mannen (20 – 21 jaar) hun leven hebben gegeven, om ons te bevrijden, van een waanzinnige idioot met hoogmoedswaanzin. Maar ik constateer dat niet de bevrijding, maar de oorlog centraal staat in de musea en de mensen hier in de Normandië.

Waarbij velen hier in uniform, nooit in dienst geweest zijn laat staan een vuurwapen afgeschoten hebben.

En als je dan in de ochtend militaire rituelen ziet op de camping, door deze surrogaat militairen, is het tijd om te vertrekken.

En eigenlijk is dat bedroevend, maar hier ben ik er eigenlijk een beetje klaar mee.

Brunhilde (4 juni)

Gisteravond gezellig met Nederlandse buurman Wim gebiert.
Om 10 werd het koud, dus ieder zijn campertje in.

Vanmorgen 6 uur weer bijna vastgevroren aan het dekbed. 5 graden. Mijn beste vriendin deze reis is de warmwaterkruik. Rest van de ochtend lepeltje lepeltje met de kruik geslapen.

Ooit geef haar een naam

Om 10 uur vertrokken verder op weg naar huis.

Nog langsgereden bij de Pegasus brug, maar zo druk dat ik de camper nergens kwijt kon.

Ook onderweg veel militaire voertuigen als tegenligger gezien.

De camping en alle openbare parkeerplaatsen waren vanmorgen al vol met nog meer D-Day gangers. Het wordt nu echt druk!

Ik sta nu op een camping op Cap Griz Nez, dat is de Franse versie van White Cliffs of Dover, net onder Calais.

Het weer is prachtig en eigenlijk zou iemand me met zonnecrème in moeten smeren. Maar naast mij heb ik alleen – ze heet en ziet er uit als Brunhilde (zeg maar 1 meter, bij 1 meter, bij 1 meter).

Als haar man, tussen haar gekwebbel kan komen, roept hij Brunhilde (dus de naam heb ik niet verzonnen).

Dan maar verbranden en niet laten insmeren.

Ik klaag niet maar achter mij op 250 meter gaat de randstad rail van Bologne naar Calais, en op 5 meter voor mij Brunhilde. Maar zou ii mogen kiezen, kies ik voor randstad rail, die maakt maar elk 1/2 uur geluid.

Maar de zon is er en de zee ligt op 200 meter. Joepie!

Brunhilde ->

Voorruit de Pegasus bridge

Kustweg en door naar Nederland (6 juni)

Gisteren was de trein eerder wakker. Vanmorgen was Brunhilde eerder wakker.

Over gisteren is niet veel te vertellen, de dag begon met stortregens en eindigde met regen. Lang uitgeslapen en veel gelezen. Helaas geen strand dag.

De douches hier werken op een sensor, waarmee de kraan open gaat als je er 50 cm voor staat.

Top, Tot je weer volledig aangekleed bent, bukt om je schoenen te pakken en daardoor binnen de 50 cm komt: meteen alles drijfnat, of je in een stortbui gelopen hebt!

Nu camper opruimen en rijklaar maken.

Tot Calais heb ik de kustweg gereden. Zo mooi! Het was fantastisch weer, dus de witte krijtrotten van Engeland gezien. Maar ook schitterende Franse dorpjes aan zee. Het is een aanrader om hier even niet de autoroute A16 te rijden maar 40 km direct langs de kust om te rijden.

Bij Calais op de snelweg en een 1/2 uurtje later rij je België in en om 17:00 uur reed ik Hoofddorp binnen.

Een fantastische reis gemaakt. Iets meer dan 3000 km, 4 weken en een vreselijk voldaan gevoel. Veel gezien, veel gelezen, genoten en uitgerust weer thuis.